

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 12C/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124207667
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124207667.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnom spore žalobcov: 1) A. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX C. D. XXX, D. E., 2) F. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., 3) E. B., nar. X.X.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., žalobcovia v rade 1) až 3) právne zast. Mgr. Marekom Chromjakom, advokátom, Vojtecha Tvrdeho č. 4, 010 01 Žilina, IČO: 53 530 799, proti žalovaným: 1/ Slovenská kancelária poisťovateľov, Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zast. soukeník – štrpka s.r.o., Strážnická 8141/5, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 862 711, 2/ Joko trans, s.r.o., Bôrická cesta 1974/44, 010 01 Žilina, IČO: 52 344 037, o náhradu majetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi v rade 1) sumu 6.000,- € , žalobcovi v rade 2) sumu 6.000,- € a žalobcovi v rade 3) sumu 12.000,- € a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcom v rade 1), 2) a 3) p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovaným v rade 1/ a 2/ s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia všetci právne zastúpení doručili súdu 3.7.2024 žalobu voči označeným žalovaným ktorou si uplatnili náhradu nemajetkovej ujmy a to žalobca v rade 1/ sumu vo výške 11.000,-- EUR, žalobca v rade 2/ sumu vo výške 25.000,-- EUR, žalobca v rade 3/ sumu vo výške 25.000,-- EUR ako i náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Podanie žaloby po skutkovej stránke odôvodnili tým, že dňa 8.7.2021 došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej bola spôsobená smrť príbuznej žalobcov G. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. X.X.XXXX, ktorá bola matkou žalobcov v rade 1 a 2 a manželkou žalobcu v rade 3). K predmetnej nehode, dôsledkom ktorej bola smrť poškodenej došlo dňa 8.7.2021 kedy A. A. viedol nákladné motorové vozidlo zn. MAN TGI 8.220, ev. č. H. , pričom po prejazde križovatkou na priechode pre chodcov došlo k stretu vozidla s chodkyňou poškodenou, ktorá v dôsledku stretu s vozidlom utrpela ťažké zranenia, ktorým krátko na to podľahla. Zo spáchania predmetného skutku bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. CA-2T/15/2022 z dňa 4.3.2024, právoplatným 4.3.2024 uznaný vodič vozidla A. A. vinným, pričom spáchaním daného skutku došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu usmrtenia, za čo bol A. A. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. V dôsledku smrti poškodenej bolo významným spôsobom zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov poškodenej ale taktiež aj členov jej najbližšej rodiny, t. j. rodičov

poškodenej – pána I. J. a A. J., manžela poškodenej – žalobcu 3 a rovnako tak detí poškodenej – žalobcu 1 a 2. V dôsledku uvedeného si pozostalí po poškodenej uplatnili v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom z titulu náhrady nemajetkovej ujmy vo výške spolu 125.000,00 EUR (25.000,00 EUR za každého z piatich pozostalých). Táto však nebola v trestnej veci konajúcim súdom pozostalým priznaná, nakoľko v dôsledku uzatvorenia dohody o urovnaní medzi pozostalými a A. A., ktorou došlo k čiastkovému uspokojeniu nárokov pozostalých o nej konajúci súd nerozhodoval. Žalobcovia mali s poškodenou pred jej smrťou intenzívny citový vzťah, pričom v čase smrti poškodenej žili priamo žalobca 2 a žalobca 3 s poškodenou v spoločnej domácnosti. Žalobca 1 sa pred smrťou poškodenej presťahoval do vlastnej domácnosti, avšak aj po odsťahovaní sa udržiaval s poškodenou, ako svojou matkou, veľmi blízky vzťah, založený na hlbokej prirodzenej emočnej väzbe. Z pohľadu spôsobenej ujmy tak ide pri smrti poškodenej o najzávažnejší zásah do rodinnej a citovej väzby žalobcov a poškodenej, pričom ide o zásah nezvratný a nenapraviteľný. Smrť obzvlášť za takýchto okolností, akými bola závažná dopravná nehoda, významným spôsobom poznačila aj obdobie po smrti poškodenej. Žalobcovia doposiaľ prežívajú veľký smútok za stratou blízkej osoby, matky a manželky, s ktorou už nikdy nebudú môcť tráviť spoločné chvíle v užšom, či širšom rodinnom kruhu a dá sa povedať, že je veľmi málo dní, počas ktorých pri spomienke na jej stratu nepociťujú duševnú bolesť. Žalobca 2 a 3 boli navyše z titulu žitia v spoločnej domácnosti v každodennom kontakte s poškodenou a žalobca 3 zároveň smrťou poškodenej prišiel aj o jeden zo zdrojov príjmu spoločnej domácnosti. Žalobca 2 sa po smrti svojej matky odsťahoval zo spoločnej domácnosti, okrem iných najmä z dôvodu straty významného člena domácnosti, ktorým bola preňho práve matka – poškodená. Žalobcovia sa zrejme nikdy nezmieria s neprirodzenou stratou poškodenej, ktorá ako ich matka resp. manželka bola najbližším členom ich spoločnej rodiny a súčasne tak zásadnou oporou v každodennom živote. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že smrťou poškodenej došlo k nezvratnému zásahu do súkromia žalobcov plne odôvodňujúcemu náhradu nemajetkovej ujmy. Výška náhrady nemajetkovej ujmy zohľadňuje skutočnosť, že žalobca 1/ nežil s poškodenou v spoločnej domácnosti (nižšia výška náhrady), pričom pri žalobcovi 1 (syn poškodenej) a žalobcovi 3 (manžel poškodenej) žijúcimi v čase smrti s poškodenou v spoločnej domácnosti je požadovaná výška vyššia. Z dôvodu uzatvorenia dohody s A. A., ktorou došlo k úhrade časti nárokovanej sumy náhrady nemajetkovej ujmy počas trestného konania už touto cestou neuplatňujú svoj nárok rodičia poškodenej, pôvodne uplatňujúci svoj nárok v rámci trestného konania. V zmysle informácii dostupných žalobcom z predmetného súdneho spisu vedeného v súvisiacom trestnom konaní bol vlastníkom vozidla v čase spôsobenia predmetnej dopravnej nehody, dôsledkom ktorej došlo k smrti poškodenej žalovaný 2. Žalovaný 2/ minimálne v čase spôsobenia smrti poškodenej nemal splnenú zákonnú povinnosť, mať vo vzťahu k vozidlu uzatvorené povinné zmluvné poistenie. V dôsledku uvedeného nebolo a nie je možné pokryť plnenie žalovaného nároku z prostriedkov konkrétneho poistného plnenia, preto je vo vzťahu k žalovanému 2, ako prevádzkovateľovi vozidla potrebné uplatňovať daný nárok súdnou cestou, z čoho je daná pasívna legitímácia žalovaného 2. Nakoľko vozidlo nebolo v čase dopravnej nehody a teda aj spôsobenia smrti poškodenej poistené, žalobcom mal vyplatiť náhradu predmetnej nemajetkovej ujmy práve žalovaný 1. Z uvedeného je tak daná pasívna legitímácia žalovaného 1. Zároveň majú žalobcovia za to, že v prípade žalovanej nároku ide o plnenie, ktoré majú poskytnúť žalovaní spoločne a nerozdielne. Žalobcovia pred podaním tejto žaloby zaslali žalovaným jednotlivo predžalobné výzvy pričom žalovaný 1/ reagoval listom z dňa 19.6.2024 a plnenie odmietol. Žalovaný 2/ nijakú odpoveď ani plnenie žalobcom neposkytol.

3. K podanej žalobe na preukázanie tvrdení pripojili žalobcovia listinné dôkazy a to rozsudok Okresného súdu Žilina z dňa 4.3.2024, zápisnicu zo záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu z dňa 31.1.2022, výstup z vyhľadávania evidencie povinného zmluvného poistenia vedeného žalovaným 1, predžalobné výzvy, odpoveď žalovaného 1/ zo dňa 19.6.2024.

4. V rámci prípravy súd doručil žalobu spoločne s prílohami ako i výzvou vo forme uznesenia na vyjadrenie a žalovaným v rade 1 a 2. Doručenie mal súd preukázané u oboch žalovaných (u žalovaného v rade 1/ dňa 26.8.2024 a žalovaného v rade 2/ dňa 11.9.2024), pričom žalovaný v rade 2/ v ďalšom konaní zostal pasívnym na rozdiel od žalovaného v rade 1), ktorý doručil súdu vyjadrenia rámci procesnej obrany podľa CSP.

5. Žalovaný v rade 1/ právne zastúpený doručil súdu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že považuje za preukázané, že predmetné motorové vozidlo nebolo žalovaným v 2. rade v čase dopravnej nehody poistené z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobené prevádzkou motorového vozidla, a týmto v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. nenamieta vlastnú pasívnu vecnú

legitimáciu. Poukázal však na zmysel a účel inštitútu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ust. § 11, 13 OZ. Nie je snahou žalovaného v 1. rade zľahčovať tragickú dopravnú nehodu ako aj jej následok a ujmu spôsobenú pozostalým (žalobcom), avšak je dôležité poukázať na skutočnosť, že zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy nie je kompenzovať fyzickú absenciu zomrelej, milovanej manželky a matky, ale pokúsiť sa nahradiť pozostalým nemateriálnu ujmu, prejavujúcu sa v ich konkrétnych subjektívnych pocitoch, zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. V tomto zmysle žalovaný v 1. rade poukázal na výšku uplatnených nárokov žalobcov vo vzťahu na tragickú smrť manželky a matky K. G. B., ktoré sa podľa názoru žalovaného v 1. rade vysoko odchyľujú od ustálenej súdnej praxe vo výškach priznávaných nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalým po smrteľných dopravných nehodách. Žalovaný v 1. rade uviedol príklady priznaných nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v ktorých súd zohľadnil najmä vyšší dožitý vek poškodenej, ako aj skutočnosť, že deti poškodenej už boli v čase tragickej dopravnej nehody dospelé, s vlastnými rodinami a životmi, čo súd v obdobných prípadoch zohľadní pri určovaní primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný uviedol, že nie je dostatočne skutkovo preukázané, či v nadväznosti na mimosúdnu dohodu žalobcov a škodcu A. A. si žalobcovia predmetnou žalobou neuplatňujú ten istý nárok voči žalovaným, ktorý im už bol vyplatený a uhradený zo strany škodcu A. A.. Žalobcovia v predmetnej žalobe nepreukázali v dostatočnom rozsahu vzniknutú nemajetkovú ujmu v súvislosti s tragickou dopravnou nehodou. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sú žalobcovia povinní opísať v akom rozsahu a v akej intenzite došlo k neoprávnenému zásahu do ich rodinného života, v akom rozsahu sa ich nemajetková ujma prejavuje, a tieto skutočnosti preukázať relevantnými dôkazmi. Napriek skutočnosti, že žalobcovia s nebohú K. G. B. prežili celý dospelý život, v predmetnej žalobe nepodporujú svoje tvrdenia prakticky žiadnymi dôkazmi z ich spoločného rodinného života. Žalobcovia v podanej žalobe postupovali v rozpore s Článkom 8 Civilného sporového poriadku a ustanovenia § 132 Civilného sporového poriadku spôsobom, že nedostatočne označili skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, nepodopreli svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi a nedostatočne opísali rozhodujúce skutočnosti pre vznik nároku. Žalobcovia si v predmetnej žalobe uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá je vo výške nad rámec bežne priznávanej súdmi Slovenskej republiky v obdobných prípadoch smrteľných dopravných nehôd. Žalobcovia v žalobnom petite navrhujú, aby konajúci súd zaviazal žalovaných k peňažnému plneniu spoločne a nerozdielne, medzi žalovanými nemôže byť založená spoločná pasívna solidarita. V posudzovanom prípade sa jedná o prípad nepravej solidarity, pri ktorej povinnosť poskytnúť plnenie môže vzniknúť len na základe rôznych právnych titulov. Zatiaľ čo nárok žalobcov voči žalovanému v 1. rade vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., nárok žalobcov voči Žalovanému v 2. rade je národom na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka. Ak sú zažalovaní tak žalovaný v 1. rade ako aj žalovaný v 2. rade, v konaní majú postavenie samostatných spoločníkov a medzi nimi nevzniká pasívna solidarita. Navrhovaný petit tak považuje žalovaný za nevykonateľný. Nárokovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy presahuje na základe ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky priznávané výšky náhrad nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch smrteľných dopravných nehôd. S ohľadom na nárokovateľnú výšku náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia nepreukázali a nepodložili svoje tvrdenia, čo to do vzniku nemajetkovej ujmy, ako aj samotnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, a týmto porušili Článok 8 a ustanovenie § 132 Civilného sporového poriadku.

6. Právny zástupca žalobcov v replike doručenej súdu (č.l. 59-60) uviedol, že žalobcovia nesúhlasia s neprímeranosťou výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej zaplata sa domáhajú cestou podaného žalobného návrhu. Na podporu tvrdení poukázal na rozhodnutia súdov 1) Krajský súd v Bratislave, rozsudok sp. zn. 3Co/188/2019 z dňa 25.3.2021: priznaná výška náhrady za smrť príbuznej vo výške 25.000,00 EUR matke poškodenej a 50.000,00 EUR dcére poškodenej, 2) Krajský súd v Trnave, rozsudok sp. zn. 11Co/207/2019 z dňa 25.2.2020, priznaná výška náhrady za smrť poškodenej vo výške 50.000,00 EUR každému z rodičov poškodenej, 3) Najvyšší súd SR, uznesenie sp. zn. 9Cdo/241/2022 z dňa 30.3.2023, priznaná výška náhrady za smrť v dôsledku dopravnej nehody v rozpätí od 20.000,00 EUR do 35.000,00 EUR. Ako je s poukazom na vyššie citované rozhodnutia súdov Slovenskej republiky zrejmé, výška náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej zaplata sa domáhajú žalobcovia, nie je nijakým spôsobom neprímeraná, práve naopak, v obdobných prípadoch (smrť príbuznej osoby v dôsledku dopravnej nehody) je priznávaná v obdobnej výške, ako znie žalobný návrh. S primeranosťou náhrady úzko súvisí aj druhá skutočnosť a to konkrétne vznik samotnej nemajetkovej ujmy žalobcov, pričom žalovaný v rade 1 uvádza vo vyjadrení, že žalobcovia nepreukázali ani samotný

vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy absenciou dôkazov o ich spoločnom živote s poškodenou. Žalobcovia zásadne nesúhlasia s uvedenými závermi Vyjadrenia, nakoľko s poškodenou ich viazali hlboké rodinné citové väzby, a to najmä preto, že poškodená bola matkou, resp. manželkou Žalobcov. Do smrti poškodenej dokonca tvorili spoločnú domácnosť, pričom práve smrť poškodenej spôsobila nenávratný zásah do ich rodinnej atmosféry, vrátane života v samotnej spoločnej domácnosti. Na uvedené skutočnosti navrhol preto vypočuť žalobcov. Taktiež uviedol, že dohoda, uzatvorená v rámci trestného konania, v ktorom sa riešila trestnoprávna rovina predmetnej dopravnej nehody, došlo s vinníkom A. A. k uzatvoreniu dohody, ktorá nominálne vyrovnávala náhradu nemajetkovej ujmy s rodičmi poškodenej – pánom I. J. a pani A. J., ktorí však z uvedeného dôvodu nie sú žalobcami v tomto konaní a nežiadajú z uvedeného titulu nijakú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V prípade pochybností navrhujeme pripojiť predmetnú dohodu medzi poškodenými a obžalovaným v danom súdnom spise vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. CA – 2T/15/2022.

7. Právny zástupca žalovaného v rade 1) v duplike (č.l. 69-71) uviedol, že vo vzťahu k rozhodnutiam prezentovaným právnym zástupcom žalobcom vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/188/2019 zo dňa 25. 3. 2021 súd v Bratislave priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- EUR matke poškodenej a 50.000,- EUR dcére poškodenej. V tomto prípade sa jednalo o tragickú smrť matky 2-ročnej dcéry, ktorá sa stala sirotou po nečakanej a tragickej smrti matky. Nakoľko žalobkyňa v 2. rade už pred tragickou dopravnou nehodou vyrastala bez prítomnosti otca, následne po tejto tragickej udalosti bola odkázaná prežiť prakticky celý život bez rodičov, Krajský súd v Bratislave v tomto prípade usúdil, že primeraná náhrada spôsobenej nemajetkovej ujmy je 50.000,- EUR. Obdobne aj v prípade matky poškodenej, Krajský súd v Bratislave zdôraznil, že v nadväznosti na tragickú a náhlu smrť dcéry bola žalobkyňa v 1. rade odkázaná zabezpečovať starostlivosť o maloletú dcérku poškodenej, a v podstate po celý život sa aspoň snažiť nahrať jej rolu matky. S prihliadnutím aj na skutočnosť, že žalobkyňa v 1. rade sa zároveň musela vyrovať so stratou milovanej dcéry, Krajský súd v Bratislave priznal žalobkyni v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- EUR. Žalovaný v 1. rade má za to, že daný príklad uvedený Žalobcami v žiadnom rozsahu nepreukazuje primeranosť nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy Žalobcov, nakoľko okolnosti prípadu a najmä dôvody na priznanie uvedenej výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú v tomto prípade odlišné. Zároveň, vo vzťahu k Rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/207/2019 zo dňa 25. 2. 2020, Krajský súd v Trnave priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- EUR jednotlivo obom rodičom z dôvodu tragického usmrtenia ich 11-ročnej dcéry. Odvolací súd v uvedenom prípade opätovne posúdil konkrétne okolnosti daného prípadu, a to najmä skutočnosť, že došlo k náhlemu a tragickému vyhasnutiu života maloletej 11-ročnej dcéry Žalobcov, ako aj skutočnosť, že maloletá dcéra bola stredobodom života a záujmu Žalobcov, ktorým sa od smrti maloletej dcéry od základov zmenil každodenný život, a to spôsobom, ktorý ovplyvnil aj medziľudský a manželský vzťah Žalobcov. K Uzneseniu Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/241/2022 zo dňa 30. 3. 2023 sa žalovaný v 1. rade nevyjadruje, nakoľko predmetné uznesenie sa Žalovanému v 1. rade nepodarilo dohľadať ako uvádzajú Žalobcovia. Žalovaný v 1. rade mal za to, že súd v pri posudzovaní uplatňovaných nárokov predovšetkým zohľadní nasledujúce (objektívne) skutočnosti a to vyšší dožitý vek poškodenej, žalobca v 1. a v 2. rade boli už v čase tragického úmrtia ich matky dospelí a samostatní s vlastnými životmi a vlastnými rodinami, žalobcovia sú napriek tragickému úmrtiu ich matky a manželky dospelí, a vedia si byť naďalej navzájom oporou, a týmto zmierniť zásah do ich osobnostných práv. V tomto zmysle Žalovaný v 1. rade poukazuje na súdnu prax, v ktorej súdy Slovenskej republiky zohľadnili vyššie uvedené skutočnosti v obdobných prípadoch ako je prípad tragicky zosnulej K. G. B. - rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/49/2023 zo dňa 20. 6. 2024, v ktorom súd priznal 15.000,- EUR manželovi poškodenej a 5.000,- EUR deťom poškodenej, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/228/2018 zo dňa 27. 2. 2019, v ktorom súd priznal 12.500,- EUR manželovi poškodenej a 7.000,- EUR deťom poškodenej. Každá osoba prežíva smútok a bolesť individuálne, každý človek je v inom fyzickom a psychickom stave a tragická udalosť na neho dopadne inak. Žalovaný v 1. rade nepovažuje za správne a spravodlivé primeranosť finančnej kompenzácie odvíjať v prevažnej miere od prejavov smútku. Smútok a bolesť (psychická) nie sú veličinami, ktoré sa dajú merať a porovnávať. Rozsah prežívaného utrpenia môžu Žalobcovia preukázať vlastnou výpoveďou len čiastočne. Žalovaný v 1. rade bol toho názoru, že neposkytnutie relevantných dôkazov na podporu predkladaných tvrdení odporuje pravidlám vedenia civilného sporového konania a môže znamenať neunesenie dôkazného bremena, ak nie vo vzťahu na vznik samotného nároku, tak nepochybne vo vzťahu na samotnú výšku požadovaného nároku. Tvrdená citová ujma nedosahuje potrebnú intenzitu zakladajúcu odôvodnenosť a prijateľnosť priznania náhrady nemajetkovej ujmy v uplatňovanej výške.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktoré predvolal strany sporu a na pojednávaní konanom 3.7.2025 vo veci meritórne rozhodol v neprítomnosti žalovaného v rade 2/, ktorý krátko pred pojednávaním svoju neúčasť ospravedlnil, pojednávanie však odročovať nežiadal a súd postupoval podľa § 180 a nasl. CSP. Na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami podľa § 204 CSP, rovnako tak dokazovanie výsluchom žalobcov v rade 1 až 3 a z vyjadrení právnych zástupcov mal súd preukázaný tento skutkový stav:

9. Právny zástupca za žalobcov poukázal na žalobu v celom písomnom podaní. V danej veci bolo preukázané a je jednoznačné, že došlo k vzniku škody, ujmy, toto ani sporné nie je. V danej veci je daná aj zodpovednosť, pasívna legitímácia je daná s poukazom na zák. č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení. Rovnako tak je daná aj zodpovednosť a pasívna legitímácia vo vzťahu k žalovanému v rade 2/. V danej veci čo sa týka primeranej výšky, táto je odôvodniteľná s doposiaľ ustálenou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky. Zo strany samotného žalovaného nedošlo ani z časti prípadnému návrhu na mimosúdne riešenie, ktorú skutočnosť by samotní žalobcovia zväžili alebo by ju akceptovali alebo prijali. Hoc samotní žalobcovia sú všetci muži, aj napriek tomu z ich vyjadrení a emočného vlastne výsluchu je zrejmé, že toto nedokážu potlačiť a preto je pre nich obťažné o tom naďalej s odstupom času hovoriť. V záverečnej reči uviedol, že formálne upravuje teda petit a žiada, aby súd podanej žalobe vyhovel v ním uvádzaných čiastkach, teda pre žalobcu v rade 1) v sume 11.000,- €, žalobcu v rade 2) sumu 25.000,- €, žalobcu v rade 3) sumu 25.000,- € s tým že aby táto povinnosť bola uložená žalovaným v rade 1/ a 2/ splniť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia žalovaného druhého a rovnako tak táto skutočnosť aby bola zohľadnená aj vo vzťahu k trovám konania.

10. Právny zástupca za žalovaného v rade 1/ sa pridržiaval písomných vyjadrení a tvrdení. V danej veci vyjadril ľútosť nad tragickou udalosťou, ktorá sa stala. V danej veci skutkový stav medzi oboma stranami je nesporný. V danej veci nerozporujú vznik samotnej nemajetkovej ujmy, nerozporujú nárok ani pasívnu legitímáciu, ktorú má za danú podľa zák. č. 381/2001 Zb. z. V danej veci však poukazuje opätovne na ustálenú rozhodovaciu prax ako aj rozhodnutia, ktorými argumentovali k primeranosti výšky náhrady škody, ujmy, ktorá mala vzniknúť samotným žalobcom. V danej veci poukazuje a cituje ustanovenia Civilného sporového poriadku, kde je úlohou samotných žalobcov preukázať rozsah a intenzitu nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla. V danej veci má zato, že žaloba je formulovaná nesprávne vo vzťahu k nerozlučnému procesnému spoločenstvu a petit v tomto rozsahu je nevykonateľný, nakoľko medzi žalovanými v rade 1 /a 2/ neexistuje solidarita a nároky, ktoré sú uplatnené v tomto konaní, pre každého z nich sú uplatnené z iného titulu. V danej veci preto v nadväznosti na tieto skutočnosti žiada, aby súd podanú žalobu voči žalovanému v rade 1/ zamietol a priznal im nárok na náhradu trov konania. V záverečnej reči uviedol, že si uvedomuje to, že ide o tragickú udalosť, ktorá zasiahla do života samotných žalobcov, avšak poukazuje na tri základné body a na primeranosť nárokov. Vo vzťahu k rozhodnutiu poukázali na okolnosti, ktoré boli predmetom tohto konania, pričom aj na iné súdne rozhodnutia, kde súd vlastne pomerne krátil priznanú náhradu. Vo vzťahu k preukázaniu výšky aj napriek výsluchu samotných žalobcov mal zato, že sa snažili svojim výsluchom poukázať na objektivizáciu tejto nemajetkovej ujmy, avšak v danej veci zo strany samotných žalobcov v tomto smere nebolo unesené dôkazné bremeno. Vo vzťahu k procesnému spoločenstvu poukazuje na koncentráciu, pričom už na pojednávaní dňa 1.4.2025 súd vytkol túto vadu petitu a v danej veci má zato, že v zmysle toho navrhol, aby súd podanú žalobu zamietol ako nie vykonateľnú.

11. Na pojednávaní súd vykonal oboznámenie listiny z pripojeného spisu 2T/15/2022 dohodu o urovnaní, ktorá bola uzatvorená s obžalovaným, resp. s vodičom motorového vozidla, konkrétne bod 2., 3., z ktorého sudkyňa cituje konkrétne ods. 2.: „Dohoda nahradzuje v celom rozsahu vzájomné práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky vyplývajúce z nárokov účastníkov tejto dohody. Touto dohodou nie je dotknutý nárok účastníkov 2 a 6 uplatňovať nemajetkovú ujmu podľa článku 1.2 tejto dohody po tretích osobách. Splnením všetkých povinností tejto dohody uvedených v článku II. tejto dohody zanikajú všetky akékoľvek práva a povinnosti, pohľadávky a záväzky týkajúce sa vzájomných nárokov účastníkov 2 a 6 voči účastníkovi 1 uvedené v článku I. tejto dohody.“ Táto dohoda bola uzatvorená medzi A. A., F. B., E. B., I. J., A. J. a A. B. vo vzťahu k uplatneniu nároku, kde predmetom bolo zaplatenie celkovej čiastky 14.000,- Eur, z toho suma 2.000,- Eur do 30.9.2023 a zvyšná suma 12.000,- Eur vo forme mesačných splátok vo výške 150,- Eur, ktoré mali byť splatné vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc od 31.10.2023.

12. Žalobca v rade 1) A. B. uviedol, že mal mamou veľmi dobrý vzťah. Celý svoj život obetovala nielen jemu, ale vlastne aj bratovi s otcom. Ťažko to takýmto spôsobom popísať, mohla tu byť s nimi a mohla sa starať o svoje vnúčatá. Snažil sa s matkou vídať aspoň každý týždeň. Strávili sme spolu celé prázdniny, sviatky. Aj keď študoval, tak bol vlastne celý ten čas počas štúdia s ňou. Medzi nimi bol dôverný vzťah, hovoril o dôverných veciach. On jej radil, keď mala nejaké problémy, ona mu pomáhala. V tom období bol covid, nevideli sa takmer jeden rok a týždeň vlastne predtým, ako mali prísť na Slovensko, teda z Českej republiky, tak sa dozvedeli takúto správu, teda že mama zomrela. Aj s odstupom času túto situáciu vníma pomerne ťažko a ako zaťažujúcu vo svojom živote. Mama bola majsterka odborného výcviku na odbornej škole, pričom on jej pomáhal s prípravou s prácou na počítači, keďže je ajťák. Spoločne varili, vymieňali si recepty. Po smrti mamy odborného lekára nevyhľadal, avšak zhoršil sa mu spánok a s týmto som mal dlhšiu dobu problémy. V čase úmrtia mamy mal 34 rokov, nežil s ňou v spoločnej domácnosti od roku 2007, čiže bolo to asi 14 rokov keďže študoval v Brne. V tomto období už žil samostatne s partnerkou, čakali maloleté dieťa.

13. Žalobca v rade 2) F. B. rovnako uviedol, že mal s mamou veľmi dobrý vzťah. Matka, takisto aj otec, sa starali, aby všetko ako deti mali, aby z nich vychovali dobrých ľudí. Mal výborný vzťah so svojou mamou, pričom žil s ňou v čase smrti aj v spoločnej domácnosti, aj keď už pracoval. Mama mu zavolała, či náhodou nezaspal. V podstate v tom čase to boli možno že pre neho veci, ktoré nemal rád, ale s odstupom času si vlastne uvedomil, že tam bol vlastne niekto, kto tam bol stále pre neho. Býval s ňou v spoločnej domácnosti, teda trávili spolu sviatky, víkendy. Rovnako tak chodieval, ako aj s bratom, na rodinné výlety, trávili čas so svojimi starými rodičmi. Ich vzťah bol otvorený a bol dobrý, pretože to bola mama a tá vedela v podstate o ňom a o bratovi úplne všetko. V spoločnej domácnosti, keďže s nimi žil, si vzájomne pomáhali. Aktuálne žije v L., odsťahoval sa do L. jeden rok necelý po smrti svojej mamy. Poukázal na to, že v podstate taktiež aj rodina to celé zle znášala, aj stará matka, pričom on sám nevedel, že kto je vlastne na tom horšie, či on alebo stará matka. Skutočnosti nedokáže ani popísať, čo to zanechalo v jeho živote. Netvrdí, že chodil s matkou do kina, ale prežívali spolu bežný rodinný život, teda navštevovali či už príbuzných, on chodil na preteky, jeho mama mu fandila, bola to mama. Vo vzťahu k tomuto realizovali spolu teda iba bežné veci. Čo sa týka jeho zdravotného stavu alebo že by musel vyhľadať nejaké odborného psychológa, toto nevyhľadal ani on ani teda jeho rodina, aj keď s odstupom času si myslí, že pokiaľ nevyhľadali psychológa, že to možno že mali urobiť. Keď zomrela mama, mal 33 rokov. odsťahoval sa, je slobodný a nemá partnerku.

14. Žalobca v rade 3/ F. B. uviedol, že s manželkou obetovali ten svoj život pre deti a tento čas vlastne, ktorý mal nastať, mali tráviť už iba oni spoločne. Mali sme s manželkou veľmi dobrý vzťah. Ona vlastne organizovala celý náš život. Boli spolu neustále, od rána boli spolu, on išiel vlastne do práce a vlastne potom sa stále videli. Boli manželia 34 rokov. Manželka bola jeden skvelý človek, všetko malo svoj poriadok. Boli sme spolu každý deň. On osobne nevyhľadal lekársku starostlivosť. On musel byť medzi ľuďmi, potreboval sa o tom rozprávať. Mali dva prijmy a teraz tento príjem ako taký chyba.

15. V danej veci formálne upravuje teda petit a žiada, aby súd podanej žalobe vyhovel v nimi uvádzaných čiastkach, teda pre žalobcu v rade 1) v sume 11.000,- €, žalobcu v rade 2) sumu 25.000,- €, žalobcu v rade 3) sumu 25.000,- € s tým že aby táto povinnosť bola uložená žalovaným v rade 1/ a 2/ splniť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia žalovaného druhého a rovnako tak táto skutočnosť aby bola zohľadnená aj vo vzťahu k trovám konania.

16. Podľa ust. § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1, 2 a 3 Obč. zák.:

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

17. Súd uplatnený nárok posúdil pod3a § 24 ods. 2 písm. b), § 24 ods. 3 zákona o PZP vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ a pod3a § 427 ods. 1, ods. 2 OZ, § 427 ods. 1,2 a §§11 a 13 Obeianskeho zákonníka.

18. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti v zmysle § 13 Obe. zákonníka je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Avšak otázku, kto je v tom, ktorom prípade subjektom ochrany a kto je objektom zásahu, musí súd v konaní o ochranu osobnosti riešiť vždy medzi prvými. Pokiaľ súd nemá vyriešenú otázku do práv koho bolo zasiahnuté a kto sa dopustil zásahu medzi zásahom a spôsobenou nemajetkovou ujmu, nie je opodstatnené riešenie otázky nedovolenosti zásahu, jeho intenzity, dôsledkov atď. Z tohto hľadiska je preto predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako zistenie, že žalovaný fyzická alebo právnická osoba sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní považoval za zásah do jeho oprávnených práv a z ktorého vyvodzoval svoje právo na ochranu osobnosti.

19. Vecná legitímácia vychádza z hmotnoprávneho vzťahu účastníka k prejednávanej veci, a teda svedčí tým osobám, ktoré sú subjektmi sporného hmotnoprávneho vzťahu. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcov v rade 1) až 3) túto mal za preukázanú, nakoľko boli s poškodenou tragicky zosnulou blízkymi osobami definovanými v ust. § 116 OZ (deti a manžel). Súd skúmal ex offio i pasívnu legitímáciu žalovaných v rade 1 a 2. Súd v danej veci v nadväznosti na pripojený obsah spisového materiálu oboznámil záznam z dopravnej nehody evidovaný na čl. 113 trestného súdneho spisu, konkrétne kde je uvedené, že bolo vozidlo povinne zmluvne poistené 30.6.2021 v spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa. Rovnako tak na čl. 177 tohto spisu bolo uvedené: „Vážený klient, ďakujeme, že môžeme byť Vaším dôveryhodným partnerom a uzatvoril ste si poistenie MOJE AUTO na poistnú zmluvu 9860788330“, je to spoločnosť JOKOTRANS, s.r.o., na motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Hoc žalovaný v rade 1/ nerozporoval pasívnu legitímáciu, súd v nadväznosti na tieto skutočnosti a absenciu dôkazov a tvrdení doplnil dokazovanie a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že táto bola taktiež preukázaná a to z dôvodu absencie povinného zmluvného poistenia vozidla žalovaného v rade 2/ bola daná pasívna legitímácia žalovaného v rade 1/ podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, nakoľko z oznámenia (čl. 86 spisu) vyplýva, že Allianz poisťovňa potvrdila, že predmetné motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu G. B. a ktoré bolo evidované pod ev. č. H. XXX M., nebolo k 8.7.2021 povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zák. č. 381/2001 Z. z. (kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti). Z poistného garančného fondu sa hradia škody, ktoré boli spôsobené prevádzkou motorového vozidla, avšak z akéhokoľvek dôvodu škodu nehradí poisťovateľ. Súd mal za danú tiež pasívnu legitímáciu žalovaného v rade 2/, ktorý bol v čase dopravnej nehody držiteľom vlastníkom motorového vozidla zn. MAN TGL EČ: H., ktorým vozidlom spôsobil zamestnanec žalovaného v rade 2) A. A. dopravnú nehodu (pozn. súdu tento bol zamestnancom žalovaného v rade 2) a zodpovednosť tohto žalovaného bola daná ust. § 427 OZ. Súd je toho názoru, že u žalovaného v rade 2) je daná zodpovednosť, ktorú súd vyvodil podľa citovaného ustanovenia. V danom prípade ide o zodpovednosť do zásahu do osobnostných práv žalobcov, ku ktorým došlo v súvislosti s dopravnou nehodou a prevádzkou dopravného prostriedku, vedúcou k usmrteniu blízkej osoby. Tak ako v prípade škody (majetkovej ujmy) spôsobenou touto osobitnou prevádzkou, zodpovedá prevádzkovateľ vozidla, je potrebné analogicky (§ 853 a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka) vyvodit' jeho zodpovednosť aj v prípade spôsobenia nemajetkovej ujmy na osobnostných právach. Prevádzkovateľom dopravného prostriedku je ten kto má trvalú možnosť právnej a faktickej dispozície s ním. Pri tom nie je významné, či prevádzkovateľ bol alebo nebol bezprostredným pôvodcom zásahu do osobnosti.

20. Z trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. CA8T/15/2022-298 právoplatného do 4.3.2024 mal súd preukázané, že do 08.07.2021 v čase o 12:35 h v meste Eadca, okres Eadca, viedol nákladné motorové vozidlo tov. zn.: MAN TGL 8.220, ev. e. H. XXX M., po ceste I/11 v smere zo Žiliny do obce Svrejnovec, okres Eadca, kde v km 413,1 oproti obchodnému centru nachádzajúcemu sa na ulici Slobody, vošiel do križovatky i napriek znamenu „Stoj“ dávanému svetelným signalizačným zariadením na hranici križovatky, po čom pri prejazde križovatkou na priechode pre chodcov došlo k stretu pravej prednej časti nákladného motorového vozidla s chodkyou K. 1N. B., ktorá v tom čase vošla do cesty

po priechode pre chodcov na signál „Vo3no“, dávaný svetelným signalizaeným zariadením, následkom eoho chodkyňi Bc. 1ubomíre B. spôsobil ťažké zranenia, ktorým doa 08.07.2021 v ease o 17:50 h v Kysuckej nemocnici s poliklinikou Eadca pod3ahla, eím svojim konaním porušil ustanovenia § 3 odsek 2 písm. a), písm. b), § 4 odsek 1 písm. c), písm. f) zák. e. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení s poukazom na § 15 odsek 2 písm. a), písm. b) Vyhlášky MV SR e. 30 z 13.02.2020 o dopravnom znaeení, úeinnej od 01.04.2020.

21. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v rade 1/ spočívajúcu v prekážke rozhodnutej veci, resp. uplatnenia si duplicitného nároku aj vo vzťahu k vodičovi A. A. v tomto smere súd má zato, že za túto škodu nezodpovedá priamo vodič (A. A.) s ktorým bola uzatvorená dohoda v rámci trestného konania (nie však v rozhodnutí súdu), ale zamestnávateľ (žalovaný v rade 2), pričom nie je dotknutý nárok zamestnávateľa voči zamestnancovi vo vzťahu k zamestnancovi pri aplikácii ust. Zákonníka práce. V čase dopravnej nehody ako vodič motorového vozidla si plnil úlohy vyplývajúce mu z jeho pracovnoprávneho vzťahu voči žalovanému v rade 2). Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 23.08.2007 sp. zn. I. ÚS 137/07 uviedol, že podľa všeobecných ustanovení občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu (vrátane zodpovednosti za nemajetkovú ujmu) konštituovaná tak, že za škodu resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody resp. ujmy spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila (§ 420 ako aj § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka). Za zásah by zodpovedal vodič motorového vozidla pokiaľ by v daný deň, čase a mieste nebol zamestnancom, ktorý si plnil úlohy vyplývajúce mu z jeho pracovnej náplne, ale bol by iba „vodičom“ motorového vozidla.

22. Pokiaľ išlo o argumentáciu Slovenskej kancelárie poisťovateľov, v nadväznosti na rozhodnutie 3Cdo/301/2012 a to, že žalovaný v rade I. nenesie zodpovednosť, v tomto smere súd odkazuje na nález Ústavného súdu SR 2ÚS/695/2017, ktorým bolo toto rozhodnutie zrušené.

23. Vo vzťahu k námietkam žalovaného v rade 1) vo vzťahu k tvrdeniam čo do nerozlúčného spoločenstva, súd má zato, že ide o otázku, ktorú je možné vyriešiť v konečnom rozhodnutí a toto nemohlo mať vplyv na zamietnutie žaloby. Pokiaľ aj právny zástupca v záverečnej reči (pozn. súdu nezvyčajne) žiadal zaviazať žalovaných v rade 1 a 2 solidárne, toto nebolo podľa názoru súdu zmenou žaloby, pričom súd poukazuje na to, že za vykonateľnosť petitu nesie zodpovednosť v konečnom rozhodnutí súd.

24. V ďalšom konaní jedinou spornou zostala otázka výšky primeranosti nároku uplatneného žalobcami v podanej žalobe.

25. Z vykonaného dokazovania najmä výsluchu žalobcov mal súd preukázané, že medzi tragicky zosnulou 1ubomírou B. a jej manželom ako i de?mi boli prirodzené pevné sociálne, morálne a kultúrne vzťahy tak ako medzi blízkymi osobami. Ich vzájomný a rodinný život, ktorý dovtedy viedli v rámci rodiny bol týmto zásahom rozvrátený, ktorú skutoenos? opakovane potvrdili všetci žalobcovia zhodne vo svojich výpovediach na pojednávaní. Súd je povinný zobra? pri rozhodovaní do úvahy aj tú skutoenos?, že bez akýchko3vek pochyb, neeakaným šokujúcim úmrtím matky a manželky pri dopravnej nehode, došlo k ve3mi vážnej citovej ujme a k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti, ktoré spoeívajú v obmedzení súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zados?ueinenia pod3a § 13 ods. 1 Obeianskeho zákonníka, nemôže by? na mieste. Následky zásahu, ktorý je predmetom návrhu sú nereparovate3né, náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla však môže by? poskytnutá v peniazoch a môže aspoos prispie? k zmierneniu stavu.

26. Výšku peňažného zados?učinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to ako na strane žalobcov, tak aj na strane žalovaných. Súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že pri stanovení peňažného zados?učinenia platí v európskom deliktuálnom práve zásada, že v prípade objektívne podobných ujmy, by sa mali priznávať porovnateľné sumy, keďže priznanie diametrálne odlišných výšok odškodnenia v skutkovo a právne podobných prípadoch je nielen prejavom sudcovskej svojvôle, ale i porušením práva poškodeného (príp. škodcu) na spravodlivý súdny proces. Preto možno uzavrieť, že otázka výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na

riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu.

27. Sumy uplatnené žalobcami súd pri porovnaní obdobných prípadov, sa javili súdu ako nie primerané. Je potrebné uviesť, že priznanie žiadnej sumy nie je spôsobilé zvrátiť ujmu, ktorú žalobcovia utrpeli. Súd v danom spore priznal synom zosnulej každému po 6000,- € a manželovi sumu 12000,- €. Stratou manželky najviac utrpel podľa názoru súdu manžel, v čase úmrtia obe deti zosnulej - žalobcovia v rade 1 a 2 boli s prihliadnutím k veku (33,34 rokov) už hmotne a existenčne nezávislí od svojej matky a samotná skutočnosť, že žil žalobca v rade 2) s matkou a otcom v spoločnej domácnosti podľa názoru súdu nemôže byť dôvodom na priznanie viac ako dvojnásobku primeranej náhrady. Súd v danom prípade neurobil rozdiel čo do stanovenia finančnej hodnoty - výšky ujmy u synov zosnulej G., nakoľko preukázateľne stratou matky utrpeli obaja. Spôsob akým konkrétna osoba dotknutá takouto tragédiou znáša stratu, smútok a prežíva túto životnú situáciu je u každého individuálny, inak tomu nebolo ani v tomto prípade u žalobcov v rade 1 a 2. Výška nemajetkovej ujmy bola súdom určovaná s ohľadom na intenzitu, rozsah a trvanie zásahu pri zohľadnení vzťahu toho ktorého pozostaleho k nebohému, po preukázaní všetkých väzieb, ktoré ako rodinní príslušníci mali v čase zásahu do práva na ochranu osobnosti. Tu boli teda preukázané silné sociálne, morálne, citové putá vytvorené v rámci súkromného a rodinného života. Zosnulá G. žila spoločne so žalobcom v rade 3) – manželom ako i synom F. v spoločnej domácnosti. Z nečakanej smrti majú žalobcovia stále pocit úzkosti, smútku, straty možnosť viesť už spoločný riadny rodinný život v takom rozsahu ako to bolo za života mamy a manželky. Súd v danom prípade neurobil rozdiel čo do stanovenia finančnej hodnoty - výšky ujmy u rodičov, nakoľko preukázateľne stratou syna utrpeli obaja. Podľa názoru súdu výška nemajetkovej ujmy priznaná týmto rozhodnutím nevybočuje ani z rámca rozhodnutí iných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, hoci súd individuálne posudzoval jej výšku vzhľadom na konkrétne okolnosti tohto prípadu, tak ako sú opísané vyššie.

28. Súd pri určovaní a posudzovaní nemajetkovej ujmy prihliadol i na iné konkrétne právoplatné rozhodnutia v obdobných veciach a to rozhodnutia to pozostalých manželov/manželiek a detí bola riešená po zohľadnení špecifických okolností napríklad v konaní Okresného sudu Lučenec vedenom pod sp. zn. 11C/14/2021 súd rozsudkom zo dňa 28.03.2022 za situácie usmrtenia manžela/otca v dôsledku dopravnej nehody priznal náhradu nemajetkovej ujmy pozostalej manželke v sume 12.000 eur, pozostalému synovi v sume 9.600 eur; v konaní vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 18C/169/2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/117/2021 pozostalej manželke 10.000 eur a dospelým deťom 5.000 eur (každému zvlášť); v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 9C/41/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/64/2022 priznal náhradu nemajetkovej ujmy pozostalej manželke vo výške 10.000 eur a pozostalým dospelým deťom sumu 6.000 eur. (každému zvlášť); v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 8C/607/2013 rozsudkom zo dňa 9. februára 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/94/2022 priznal pozostalej manželke sumu 8.000 eur a pozostalej dcére taktiež sumu 8.000 eur.

29. Žalovaným v rade 1 a 2 súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1 až 3 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. V prípade plurality zodpovedných subjektov na náhradu nemajetkovej ujmy, ak poškodení mali nárok na náhradu nemajetkovej ujmy voči zodpovednému subjektu a na totožné plnenie súčasne nárok z iného dôvodu proti poisťovateľovi a proti prevádzateľovi vozidla, nebolo možné uložiť žalovaným povinnosť solidárneho plnenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 499/2002, sp. zn. 25 Cdo 2464/2000).

30. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcov zamietol.

31. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Priznanie náhrady trov konania bez ohľadu na otázku ich uplatnenia je zrejmé i z dikcie ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd priznáva aktuálne náhradu trov konania (podľa pomeru úspechu vo veci) i bez

návrhu na priznanie náhrady trov konania. Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, výška plnenia, ktoré bolo žalobcom priznané, závisela od úvahy súdu. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 56/2017 zo záverov ktorého vyplýva, že ani úprava CSP nevytvoruje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa dovtedajšej úpravy (§ 142 ods. 3 Obeisianskeho súdneho poriadku). S poukazom na to súd žalobcom v rade 1/ a 3/ voči žalovaným v rade 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP v zákonnej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.